

v lažnjivi obleki.

Izhaja v mesecu dvakrat, kedar ga je volja. — Veljá celo leto 2 gold. 40 kr., pol leta 1 gold. 20 kr.

Postava,

veljavna za celo Nemškutarijo.

Konšt. ministerstvo v Blatni vasi je, oziroma na žalostne dogodbe v Jančah in Vevčah, v zadnji zeló važni seji sklenilo sledečo postavo, da se odslej nikdar ne bo kalil javni mir in da bodo zamogli Nemškutarji nagajati brez ovire.

§. 1.

V nemškutarski deželi, ktera sega od meseca do lune, imajo pravico živeti le oni, ki zamorejo dokazati svojo zmožnost za nemškutanje po spričalih, to je, častniki, vpokojeni vojaki, liberaluhi, renegati, naročniki „Tagblatta“, uradniki in udje konšt. društva sploh. Vse, kar ni te vere, se poduši.

§. 2.

Razen te plemenitažne in gosposke stranke je dovoljeno, prebivati v Nemškutariji tudi Slovenem, to je ljudstvu, ki sicer nima človeške ali liberalne pameti, pa vendar ko čbela nabira gospodarjem med. Teh dobi vsak nemškutar, kolikor jih potrebuje, da mu izslačijo škornje ali naverigah priklenjeni varujejo poslopja itd.

§. 3.

Ta rod ima vkljub temu svoje pravice, a paziti je, da ostanejo le na papirji.

§. 4.

Ker je slovenski rod posebno nagnjen k rogovljenju in zabavljanju in se je ravnokar pripetilo, da so kmetje, t. j. najnižja stopinja človeškega rodu, napadli kapital in inteligencijo, se to-le ukaže:

a) Vsak kmet, pri katerem se najde kako orožje, bo ojestro kaznovan.

b) Da pa vsak vé, kaj je orožje, se tu razjasni stvar na tanko; orožje je: 1. Pest, tedaj so od-

sekati vsakemu roki; 2. žlica, nož ali vilice, s kterimi je; 3. glava, ktera si izmislí napade; 4. noge, ktere tečejo za tekočimi liberaluhi; 5. cel život, kteri nosi omenjene ude.

c) Vsak Slovenec, kteri meri čez dva čevlja, bo odžagan.

d) Enako se bo vsakemu nemškutarju, kteri ni vélikan, pribilo toliko, da bo vsaj za glavo večí od stolnega stolpa.

§. 5.

Po celi deželi se nasadí leskovina, njive se gnójjio z Dežmanovim maslom, seje se „Fortschrittsgeist“ in žanje nemška kultura.

§. 6.

Kedar gredó turnarji na kmete zabavljat, si vsak zamaši ušesa in zaveže oči, da jih ne vidi in ne sliši. Izvzeti so le tisti, na kterih jahajo turnarji ali kteri nosijo njihovo robo.

§. 7.

V vsakem okraju postavi se poglavar Pajk.

§. 8.

Kdor se predrzne slovenski govoriti ali sploh enake nespodobnosti vganjati, dobi dva turnarja v stanovanje; enaka kazen zadene tistega, ki slovenski misli, bere ali piše. Kdor pa se podstopi, zasmehovati nemškutarje, se bo postavil kakor štatua pred vrata konšt. dvorano za strah.

§. 9.

Tabori so ojestro prepovedani. Tabor pa je vsak zbor, pri kterem so tri, dve ali vsaj ena oseba.

§. 10.

Taborske medalije ali svetinje nositi je pripuščeno v — žepu.

§. 11.

Klic „Živijo!“ ali „Živ!“ je največi hudodelstvo. Ker pa skušnja uči, da ta klic se sliši tudi pri vrabcih, veljá ta postava tudi za tiče.

§. 12.

Slovenske barve: belo-modro-rudeče se ne smejo videti nikjer, ne na travnikih in na njivah, ne na nebu in na hišah, celó na obrazu ne. Ako je kdo, kateri ima rudeče lice, dobil klofuto, da se kaže na koži modra (plava) barva, si mora naprositi koga, da mu lice pomaže s kredó ali ogljem.

§. 13.

Kedar se sreča nemškutar, se vržeš na tla in mu poljubiš škornje in ako bi te brcnil, ne renčiš, timveč ga ponižno prosiš še za drugo brco. Ako bi se pripetilo, da ti odbije glavo, ne godrnjaš, timveč greš — tudi brez glave — svojo pot, kajti tebi ni potreba glave.

V Blatni vasi zadnje leto nemškutarskega cvetja.

Proklete, predsednik. **Grablje,** namestnik.

Stari pregovori v novi obleki.

„Tagblatt“ ima kratke noge.

Gosti Piskri — redke suknje.

„Tagblatt“ ne pade daleč od Dežmana.

Komur dá konšt. društvo službo, mu dá tudi pamet.

Kjer se nemškutar valja, dlako pušča.

Kar se doktorček ni učil, župan ne zná.

Kdor ne uboga,
Ga tepe — Pajk.

Ni v vsaki luknji — Slovenca.

Kolikor jezikov znaš, na toliko načinov se zamoreš zlegati.

V sili tudi „Tagblatt“ resnico govori.

Star nemškutar — železen liberaluh.

Kar nočeš, da bi ti storili drugi, jim stori ti.

Kdor se na Janče podá, iz Janč teče.

Na Jančah ume vsak slovenski govoriti.

Kedar ni „Brenceljna“ domá, so liberaluhi dobre volje.

„Tagblatt“ liberaluha umiva, oba pa Dežmana.

Lažnjiva beseda lepo mesto najde — v liberalnih dunajskih časopisih.

Kdor se v otrobe meša, ga sné nek dobro znani ljubljanski profesor.

Kedar se Nemškutarju dobro godi, gré na Janče.

Feljton.

Zbor mameluških modrijanov.

V mameluški deželi se je nekaj zgodilo, kar je razkačilo modre mameluške očete temveč, ker je bila občna govorica, da je te nesreče kriva le njihova deca, ktera se je bila združila za otroške igre, frnikolo itd. Dogodba je bila napravila v deželi strašen hrup in srd, tako da je zbornica mameluške gospóde sklenila poslati Konfuzi-ju velikansko čenčarijo. Gosp. Pis-Ali-Ker, perovodja zbornice, je dobil nalogo, spisati te važne čenče, in je to tudi storil.

V današnji seji bere svoj sestavek. Glasi se blizo tako-le:

„Davno je že zapazila naša stranka, ktera, kakor je občno znano, skrbi za blagor dežele mameluške, da se je ustanovila v deželi nenaravna stranka, ktera vedno hujska, draži in podpihuje mirno ljudstvo, čenčaje mu o nacionalni prostosti, šuntaje ga zoper Mameluke, mu ponujaje jezik, kterege ne ume, razsajaje proti nam v taborih, podpihovaje ga, da se siti, grajaje naše ustave, nam očitaje samogoltnost, dajaje mu potuho in denar, obetaje mu zlate čase, podkupovaje ga z vinom, podučevaje ga v predrnosti, kljubovaje našim postavam, norčevaje se z našim podstopanjem, pisaje nevarne časnike in pošiljaje med ljudstvo dražljive bukve in pisma, ponujaje mu svojo omiko, ukazovaje mu nepokorščino in zaničevanje do naše stranke, plačevaje nacionalne profesorje, natolcevajje Mameluke v zborih, ustavljaje se sklepom naših velikanov, še celó vlado naganjaje,

da trpi to postopanje, žugajoče naši edino ustavni stranki, pretepajoče naše otroke, pojajoče nas iz dežele in jemajoče nam kruh, nam nič želečim in hotočim, ko vsakdanji kruh, gospodarstvo čez deželo in vpeljavo naših šeg in našega jezika v šole, nam nič počenjajočim ko to, kar je nam v prid, nam vse v miru pušajočim, nikdar ne nagajajočim, šuntajočim, pretepajočim, timveč vselej tekočim, policijo klicajočim, kričijočim, vselej le resnico pisajočim, mameluško kulturo trosečim, nacionalni strupeni stranki protujočim, njeni trud grajajočim, nam, ki smo prišli v deželo, podučivši butasto in surovo ljudstvo, razširjavši svojo omiko, kazavši vodje ljudstva v goljufivi obleki, jim kljubovavši, mu odkrivši jamo nacionalizma in svarivši ga, rešivši ga iz klerikalnih verig, ponujavši mu našo omiko, ktero nehotevši in nas napadši po roparski šegi se je speklo, dobivši po plečih, množivši svoje grehe, počenjajvši nerodnosti, napivši se nacionalne ideje, vbogavši svoje zapeljivce, ga pripravše v vse zadrege, in zdaj tajivše sokrivnost, še celó v časnikih nas zagrabilvše, tako dolgo črnivše, da ne ostane nam bele niti, nas zapeljivce ljudstva razkričavše in pesovavše z najgršimi imeni, nas zaničevavše — — —“

Govornik vtihne, ker mu je sape zmanjkalo.

Mufti Ben-Käs-Ali-Mach-Er mu nastavi meh na usta in mu piha v život „Fortschrittsgeist“.

Glas govornikov se tako strašno odmeva na stenah, da vse jame grabiti groza. Ko se v kotu pokaže prikazen krvave bitve na Jančah, vse dere iz dvorane.

Taborov sad.

„Brencelj“ je povzdigoval svoj glas, celó s Tagblattovo trombo je tulil, da ne hodite po taborih; a krik njegov bil je glas vpijočega v puščavi, še celó odmeval se ni od Vaših ušes. Nalezli ste se garji slovenske ideje in sovrašтва do nemškutarske stranke, ktera neprenehoma skrbi za Vaš telesni in duševni blagor.

Kam Vas pripeljejo take sleparije in rogovileži kakor govorniki po taborih, pokazalo se je sedaj. „Brencelj“ Vas je opominjal zapovedi: „Ne želi si tujega blaga!“ Zakaj ste vzeli turnarjem zastavo, ktera je njihova najdražja igrača?

Pa stvar je skoraj dognana, „Brencelj“ ne govori rad o nji. Naj v miru sedijo tisti, kateri so krivi hudodelstva!

„Brencelj“ pa ima še druge otroke v turnarskih hlačah, katerim bi tudi rad povedal resno besedo. Otroci! Zakaj ste si ravno vtepli v glavo, da si hočete igrati ravno na Jančah? „Brencelj“ je vedel, da Vas bodo motili kmečki fantje, kateri ne umejo Vaše igrače in nimajo veselja se je učiti. Da bi Vas obvaroval strašnega teka iz gore in zgube mične rute, ktero ste nesli na palici s sabo, je bil že davno prej razglasil, da je na kmetih za Vas povsod slabo vreme; naprosil je celó Jupiterja, da je odprl svoje jezí in vlival vodo iz oblakov s škafom, pa vse zastonj, trmaste glave ste šli iskat klofut. Je bilo to li pametno?

V mestu je mnogo prav pripravnih in obširnih prostorov, za Vam pristojne igre ko nalašč. Tu igrate lahko frnikolo, lovíte slepe miši, bijete žogo, v „zvezdi“ je dreves dovolj, da se skrivate za-nje in se zabavate z „eins, zwei drei pofošken“ itd. Nihče Vam ne bo tega branil, marveč tudi odraščeni se bodo zabavali z Vami.

V mestu je na prodaj dovolj pišaljk, konjičev, „soldatov“ v škatljicah, punc iz eunj in enakih igrač za otroke prav po ceni. S temi se zabavajte pri slabem vremenu v izbi, v dvorani konšt. društva ali v svoji lastni telovadnici.

Čemu silite tedaj na kmete in vlačite s sabo igrače, kakor zastavo in bobničke? Drugo pot bo oče „Brencelj“ vzal šibo in — že veste, kaj ta pomeni.

„Brencelj“,

konštitucionalni oče.

Novice po liberalnih časopisih.

Kako umejo kovati lačni dopisuni strašne dogodbe iz malenkosti, kaže sledeči izgled.

Resnica. Dva fantalina se lasata za košček smodke (čik).

Časnik A. Velik hrup sta napravila včeraj dečka, ki sta se jela lasati za smodko. Daleč smo že, da se je pričel že pri mladini duh prepira!

Časnik B. Zopet moramo grajati mestno policijo, ktera ne vstavi prigodeb, kakoršno smo videli včeraj. Dva fantalina sta se zravšala za košček smodke in se tepla tako srdito, da je eden hudo ranjen. Kako bo mir med odraščeni, če se je že deca nalezla duha prepira!

Časnik C. (Grozen tepež). Včeraj se je godilo na trgu nekaj, kar vsakega, kateri gorí za narod, napolni z žalostjo. Cela drhal porednih dečkov je razsajala po ulici in se tepla tako, da jih je nekaj bóje hudo ranjenih. Vzrok je bil brž ko ne nacionalni duh, kateri se je vpičil že v mladino. Tù se vidi vspeh šuntanja.

Časnik D. (Punt.) „C.“ piše o nekem pretepu, kateri se je osnoval nedavno na ulicah mesta. Velika drhal je divjala in razsajala po mestu in nihče ne vé, koliko škode bi bila naredila, ko bi ne bila vstavljena po krdelu vojakov. Vkljub energičnemu obnašanju je nekaj mrtvih in ranjenih. Glavni puntarji so vjeti. Vzrok žalostne dogodbe je nacionalna sleparija.

Časnik E. Iz mesta L. slišijo se prav žalostne novice. Nacionalno hujskanje je spravilo vnovič mesto in prebivalce v veliko nevarnost. Pijane drhali so razsajale po mestu in napadale priproste ljudi, pobi-

jale okna in se zagnale slednjič proti mestni hiši. Tu jih je razkropil oddelek vojakov in vjel poglavitne šuntarje. Žalibog je veliko mrtvih in še več ranjenih. Tu se vidijo nasledki taborov.

Časnik F. V mestu L. je vse na nogah. Pijane trume z orožjem v roki divjajo po mestu in mesarijo, na kar naleté. Do sedaj je že okoli 300 oseb mrtvih, ranjencev pa veliko večí število. Danes se je odpeljalo tje 5 polkov pešcev in dva oddelka huzarjev. Punt se je vnel pri sl. čitalnici. Bolj natančnih novic pričakujemo. — Prav prijetno v „Sloveniji“!

Časnik G. Po mestu L. divjá in razsaja že več dni razkačena drhal. Vse je na nogah. Surovo ljudstvo, našuntano po nacionalnih vodjih, se je vprlo vladi. Tujci so v veliki zadregi. Po ulicah veliko število mrtvih in ranjenih. Vojaki, kateri so hotli razkropiti drhal, so se mogli umakniti. Kaj pravijo prijatli slov. naroda? Je li to slovenska omika?

Časnik H. (Telegram.) V mestu L. strašen boj po ulicah. Pričeli so ga nacionalci. Grozovito klanje. Vojaki sem poslani so vsi mrtvi ali ranjeni.

Časnik I. (Izvirni telegram.) Mesto L. 3. junija. Po vseh cestah punt. Ceste polne mrtvih, bolnišnice ranjenih. Na čelu puntarjev nacionalni vodji. Srdit boj trpi še dalje.

Časnik J. (Telegram časniku „J.“) L. 4. junija. Mesto gori na vseh voglih. Razkačene drhali razsajajo, ropajo in morijo po mestu. Vsi Nemci, celó žene in otroci pobiti. 20.000 vojakov se je odpeljalo na borišče. Kmetje cele okolice so pridrli. Vsa dežela je oborožena na nogah.

Novice.

— Ljubljansko konšt. ministerstvo je sklenilo, da bode precartana deca turnarska odslej dobro varovana, da ne pade v vodo ali se sploh kaj ne poškoduje, dati vsakemu turnarčku pesterno, ktera ga bo pazljivo vozila v koleselcu, ga pitala in zibkala in čula, da ga spančkajočega ne snedó muhe.

— Nemškutar, kteremu je vsaka slovenska beseda ostuden glas, si je, da ne bo slišal nobene več, ušesa porezal!

— (Iz šole.) Gospod profesor Heureich je predlagal, da se dijakom prepové beseda „nemškutar“, ker se ž njo žali duhovstvo. Beseda „nemškutar“ ni nič družega, ko „nemšk' kutar“, tedaj žali stan menihov. Ravno ta profesor bo učil, kako se mora ravnati s svinjami (Umgang mit Schweinen). Sliši se tudi, da je gospod Pisker stavil predlog: vsak dijak, kteri se je vdeležil tabora, dobi očitno pohvalo. Brž ko ne bo ta gospod v kratkem zapustil našo realko in jel barantati z liberalizmom in konstitucijo, ker se nadja večega dobička, ko v šoli in mestni dvorani

— Liberaluhi so imeli nedavno v Slov. Bistrici tabor. Zbranih je bilo čez 30.000 — bolh in muh in blizo 200 ljudi. Točke programa so bile: 1. Riž s sirom; 2. telečja glava s hrenom; 3. prešičevina na kislem zelju; 4. govedina z vinsko polivko; 5. pečenka z zelenino; 6. pohane piške; 7. kompot; 8. črna kava. Vrh tega je bilo mnogovrstnega vina dovolj. Vse točke programa so se navdušeno sprejele.

Vprašanje.

Gosp. konšt. župan Župan je prepovedal nositi taborske svetinje na prsih. Kaj pa ko bi jih nosili v nosu?
Brenceljus pfficus.

Uganjka zastavice v zadnjem „Brencelju“ se glasi: **Prva točka vseh nemškutarških taborov.** Znano je namreč, da je namen vseh nemških shodov — velika pojedina. Vganil jo je g. Zakrajšek.

Listnica vredništva.

Tiste častite gospode, kteri so blagovolili poslati dopise in jih ne najdejo v listu, prosimo potrpljenja, kajti za danes so nam bili došli pozno in ni bilo že več prostora. Drugi pot jih bomo porabili. Prosimo še daljne podpore.
Vredništvo.

Kako si mislijo Nemškutarji slovenske tabore.

➡ Prihodnji „Brencelj“ z novimi izvirnimi podobami bo pribrenčal 19. tega meseca.

NAZNANILA.

Radovednim!!

Naznanujem, da sem jel kazati dobro dresiranega **medveda,**

po imenu

Ben - An - Žup,

kteri me vboga v vsaki tudi najmanjši reči; na po velje celó Slovence prav čvrsto zoblje in po mojih goslih pleše. Tudi je videti

28 kač,

ktere se mi dajo oviti krog palca, kedar jih s svojim žvižganjem premotim.

Vidijo se te čudne stvari vsaki dan v mestni hiši. Vstopnina je konšt. karta.

Man - Ali - Dež,
komedijant.

Za kandidata

pri volitvah, kjerkoli kterelega manjka, se priporočá **Župan,**
konšt. velikán.

➡ Za nemške tabore! ➡

Skušnja kaže, da pri taborih nenavadno rado dežuje. Iz Slov. Bistrice vrnivši se od nemškega tabora napravil sem ravnokar

„marelo“,

pod ktero bi se potuhnili vsi taborovci.

Mikuš,

priv. „marelar“.

Išče se

poslanec,

kteri bi se s peticijo konšt. društva in ljubljanskega mestnega odbora na Dunaji — spekel. Kje? pové

E. Trpin,

nacionalni agitator.